

[Dupont.]

leres i overensstemmelse med den gældende seminarielov, hvilket også må betegnes som et fremskridt i forhold til den bestående ordening.

Jeg kan i et og alt anbefale lovforslaget til vedtagelse, men jeg vil dog spørge den højtærede minister, om der kan siges noget om, hvornår bygningsforholdene både for seminariet og den påtænkte øvelsesskole i forbindelse med seminariet kan forventes gennemført. Det er min opfattelse, at det haster med en udbygning af seminariets lokaler, ganske særlig da lærermangelen er mindst lige så stærkt udtalt dér som her.

Endelig ønsker jeg den højtærede undervisningsministers redegørelse for lovforslagets § 1, stk. 3, der siger, at lærere, der er uddannet på Færøernes seminarium, har adgang til ansættelse i embeder i folkeskolen på Færøerne. Skal dette forstås derhen, at de alene har adgang til ansættelse på Færøerne? Vel er jeg indforstået med, at denne lov naturligvis i særlig grad skal afhjælpe lærermangelen på Færøerne, men uddannelsen lægges vel også sådan til rette, at det er muligt for færøske lærere at tage ansættelse i den øvrige del af riget.

Da det er min opfattelse, at vedtagelsen af dette lovforslag haster af hensyn til de færøske skoleforhold og lærermangelen, skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling og ser det gerne gennemført uden udvalgsbehandling.

Johan Poulsen: Færøernes lærerskole, som blev oprettet i 1870, har i de ca. 90 år, der er forløbet siden dens start, ført om ikke en skyggetilværelse, så dog en tilværelse på skyggesiden.

Til at begynde med var uddannelsen kun 2-årig, senere belv den 3-årig, og siden 1939 har den været 4-årig ligesom ved de øvrige seminarier i kongeriget.

Det første hold, der blev dimitteret fra lærerskolen i Thorshavn, bestod udelukkende af mandlige elever, men allerede i 1872 åbnedes der adgang for kvindelige elever, og siden da har der været den samme adgang til optagelse og dimission fra lærerskolen for elever af begge køn.

I 1907 fik lærerskolen navneforandring; dens officielle navn blev ændret til Færøernes seminarium, men fremmedordet „semina-

rium“ er aldrig slået rigtig igennem, og det gamle „lærerskolen“ er stadig den almindeligt anvendte betegnelse for institutionen.

Skønt statsseminarium har lærerskolen i sin mere end 90-årige tilværelse aldrig haft egne bygninger eller lokaler, men har i alle disse mange år været henvist til at benytte lejede lokaler fortrinsvis i Thorshavns mellem- og realskole, men også undertiden sådan, at de har ligget adskilt, spredt op til tre forskellige steder i byen.

Færøernes seminarium har heller ikke som andre seminarier, endsige som statsseminarier, haft en til seminariet fast knyttet lærerstab, men har været henvist til at lade undervisningen formidle ved timelærere, der gennem årene fortrinsvis er hentet fra de ved Thorshavn mellem- og realskole fast ansatte lærere — efter studentkursusets oprettelse i slutningen af trediveerne også fra „studenterskolen“s lærerstab.

Disse to for institutionen aldeles grundlæggende forhold: lejede lokaler, der som regel har haft andre brugere med fortrinset til benyttelse af lokalerne, og en lærerstab, der som timelærere har haft undervisningen ved seminariet som bibeskæftigelse, må nødvendigvis i nogen grad have præget undervisningen. Uanset disse særdeles vanskelige forhold er der i årenes løb gennemgående udført et trofast og dygtigt arbejde af de mnage, som har virket som lærere ved seminariet. Stillingen som seminarieførstander — betegnelsen seminarirektor vil først være legaliseret efter vedtagelsen af det foreliggende lovforslag — har lige siden lærerskolens oprettelse i 1870 været bestridt af overlæreren — senere skoleinspektøren — ved Thorshavn mellem- og realskole, således at den til enhver tid fungerende overlærer eller skoleinspektør ved nævnte skole samtidig har været leder af seminariet.

Færøernes seminarium og Thorshavns mellem- og realskole har på denne måde været en slags dobbelt institution med fælles lokaler og for den overvejende dels vedkommende også fælles lærere, hvor mellem- og realskolen har været fællesinstitutionens første og vigtigste led, medens seminariet har været det sekundære. Dette afhængighedsforhold til mellem- og realskolen med hensyn til lokaler og lærerkræfter har nød-